

ಶಿವಶರಣ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ : ಒಂದು ವಿಶೇಷಜ್ಞಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ

ಡಾ. ಆರ್.ವಿ. ಪಾಟೀಲ್¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಅಚಲ ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಪನ್ನಾಗಿದ್ದ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ ತನ್ನ ಕಾಯಕವೇ ಭಕ್ತಿ, ಜೀವನದುಸಿರು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪೇಯಿಷ್ಟ ಮೈಲಿಗೆಯ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು 'ಮಡ' ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಕಾಯಕ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯರವರದಾಗಿತ್ತು. ಮಾಚಯ್ಯರವರು ಮಡಿ ಬಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು 'ವೀರ ಘಂಟೆ' ಬಾರಿಸುತ್ತೇ ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಮಡಿವಾಳಯ್ಯನನ್ನು ಜನರು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಯಕ ಮಾಡದ -ಸೋಮಾರಿಗಳ-ಬಡವರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ -ಸೋಮಾರಿಗಳ- ದುರುಜಣವುಳ್ಳವರ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಂದು ಆತ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಾಚಯ್ಯ 'ಅರಸುತನ ಮೇಲಲ್ಲ-ಅಗಸತನ ಕೀಳಲ್ಲ ' ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರ ಪರಿಚಯ ಹಾಗು ಅವರ ವಚನಗಳ ಸಾರವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೋಕ ಬಯಕೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು, ಸೃಂತಿಕ ವೃತ್ತಿತ್ವದಿಂದ ತಾನು ಯಾರು? ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಏಕೆ? ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಭಕ್ತಿ-ಮುಕ್ತಿ ಎಂದರೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಪಂಚಾಚಾರದಿಂದ ಹೇಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬದುಕಬೇಕು, ಶರಣತ್ವದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಮಾಣತ್ವದೆಚೆಗೆ ಸಾಗುವುದು ಜೊತೆಗೆ ಶರಣತ್ವದ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ತನ್ನತಾ ಅರಿತು ನಿಜಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನವಳಿದು ಶರಣ ನಿಷ್ಪನ್ನಾಗಿ, ಭವ ಕಳೆದು ಅನುಭಾವ ಉಳಿದು ಶೊನ್ಯತ್ವಕ್ಕೇರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿಯುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಯದ ಕರ್ಕಳಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಯಿತವ ಮಾಡುವೆ
ಕ್ಷೋಧದ ನಯನದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಸ್ಥಾಯಿತವ ಮಾಡುವೆ
ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೋನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಾಯಿತವ ಮಾಡುವೆ
ಇಂತೀ ತ್ರೀವಿಧದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾದನೆನು ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವಯ್ಯ

¹ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಜಿ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಬನಶಪರಿ ಕಲಾ, ವಾಸಿಂಧು ಮತ್ತು ಎಸ್. ಕೆ. ಗುಬ್ಬಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹವಿದ್ಯಾಲಯ,
ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ.

ಎಂಬ ಜೀವನ ತತ್ವವನ್ನು ಉಸಿರಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಸವಣ್ಣ, ಅಲ್ಲಮಪ್ಪು, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಶರಣ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀಡಿ ಇವರ ಜೊತೆ ಮಾಚಿದೇವರನ್ನು ಸಲಹೆ-ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಜೊತೆಯಾಗಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಶಿಸ್ತಿನ ಶರಣ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತ, ದೇವರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಒಂದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ನಿಷ್ಕಾರವಾದಿ ಪವಾಡ ಮರುಪ, ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿ ಅಂದಿನ ಶರಣ ಬಳಗವನ್ನು ಸರಂಕ್ಷಿಸಿದವರು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನವರು. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವೇತಿಕತೆ, ಭಕ್ತಿ, ನಿಷ್ಠೆ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಪ್ಪಾವರಣಗಳ ತಿಳಿದು ಷಟಸ್ಥಲ ವಿಭೇಧದಿಂದ ಶೂನ್ಯತ್ವಕೇರಿದ ಮಹಾನ ಶರಣರಿವರು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉಗಮದಿಂದ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೊಂದುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರಣ ಈ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ

ಶರಣರು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಹಾಗೂ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರ ವಚನಗಳ ಅರ್ಥ, ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷತೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ಶರಣ ಮಾಚಿದೇವರ ಕುರಿತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು.

ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದತ್ತಾಂಶವನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು, ಸಂದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪಾದನ, ಸಂಗ್ರಹ ಬರಹಗಳ ಅವಲೋಕನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಡಿವಾಳಮಾಚಿ ದೇವರ ಪರಿಚಯ

ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಹೊಸ ಭಾಷ್ಯವನ್ನೇ ಬರೆದ 11-12ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರು. ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಿಂದಗಿ ತಾಲೂಕಿನ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯವರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಾಧ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾದವರ ಅರಸರು ನಿರ್ಮಿಸಿರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಿಲಾಶಾಸನ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಲಿದೇವರನ್ನೇ ಮಾಚಿದೇವ ತನ್ನ ವಚನಗಳ ಅಂಕಿತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಈತ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಕಾಲೀನವನು. ನಿತ್ಯ ನಡೆಯುವ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಯೋಂಡು ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಅಂದು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಸಂಪಣನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮಾಚಿದೇವ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈತ

ಶಿಸ್ತ ಪರಿಪಾಲಕ, ನಿಷ್ಪೂರವಾದಿ, ಒಂದೇ ಮಾತಿನವನು, ಸತ್ಯರೂಪನಾಗಿದ್ದನು. ಈಶನ ಕುರಿತು ಬಸವ ಮರಾಠ, ಸಿಂಗಿರಾಜ ಮರಾಠ, ಜೆನ್ನಬಸವ ಮರಾಠ, ಶರಣ ಲೀಲಾಮೃತ, ನಿರಂಜನವಂಶ, ಕಾಲಜ್ಞನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭ್ಯೇರವೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಕಥಾಮಣಿ ಸೂತ್ರ ರತ್ನಾಕರ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ‘ಮಡಿವಾಳನ ಸಾಂಗತ್ಯ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಬಸವಣ್ಣನ ಸಮಕಾಲೀನರು ಹಾಗೂ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ದಂತಕಥೆಗಳೂ ಕೊಡಾ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದ ಪುರುಷ, ಶಿವಭಕ್ತ, ಶಾರ ಹಾಗೂ ಏರಭದ್ರನ ಅವಶಾರ ಆಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರಂತೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಲ್ಯಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಜೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಾಚಿದೇವನನ್ನು ಸಲಹೆ-ಸಹಕಾರ ನೀಡುವಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಶರಣರಿಗೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಶಿವಶರಣರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಶೂರನೀತ. ಅಂದಿನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಡುರಿ, ಕಾಡು-ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಾಚಿದೇವ ಮರಳಿ ಹಿಪ್ಪರಿಗೆ ಬಂದು ಕಲ್ಲೀನಾಧನಲ್ಲಿ ಬಂದಾದನು ಎಂದು ಮರಾಠ, ಏತಿಹ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಘ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.²

ಮೂರ್ವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಅವಲೋಕನ

ಘ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಇಂದು ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಶರಣರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ ವಚನಗಳ ಓದುಗರಾದ ನಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿರಿಮಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವನ ಸುಮಾರು 100 ವಚನಗಳನ್ನು ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಆ ವಚನಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮಾಚಿದೇವ ಶ್ರೀಸ್ತಿನ ಶರಣ, ಶ್ರೀಷ್ಟ ಭಕ್ತ, ದೇವರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಬಂದಾಗಿಸಿಕೊಂಡವ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹೇಗಾಯಿತು? ಅದರ ಕ್ರಿಯೆ ಕುರಿತು ವಚನಗಳಿವೆ, ಷಟ್ಸಫಲಗಳ ಕುರಿತು, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅನುಭಾವ ತಾತ್ಕಾರ್ತಿಕೆಯ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು.

ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರ ವಚನ-ವಿಚಾರ ವಿಶೇಷಣೆ

ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಹೇಗಿತ್ತು? ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭಾವಿಗಳ, ವಿಚ್ಛಾನಿಗಳು, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಚಾರ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

² ಘ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ರವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ ವತ್ತಿಯೊಂದ 1929 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ-ನಂ:50 ‘ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವನ ವಚನಗಳು’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದಕೀಯ.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕುರಿತು-ದೈವಿಕ-ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆಂದು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಚಿಂತನೆ, ಚರ್ಚೆ, ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದೆ. 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶರಣರು ಜಗತ್ತಿನ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾಳ ಮಾಚಿದೇವರು ಒಬ್ಬರು. ಇವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಕುರುಹು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ, ಶಾಸ್ಯ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ

ಆದಿ ಅನಾದಿ ಇಲ್ಲದಂದು,
 ಶಾಸ್ಯ ಮಹಾಶಾಸ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು,
 ಸಾಧ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು,
 ರೂಪ ನಿರೂಪ ಇಲ್ಲದಂದು,
 ಸ್ಥಾಲ ಸೂಕ್ತ ವಿಲ್ಲದಂದು,
 ವಾಕು ಹುಟ್ಟಿದಂದು,
 ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವಿಲ್ಲದಂದು,
 ಶಂಕರ-ಶತಿಧರ-ಕಾಶ್ವರರೆಂಬ ಗಣಾದೀಷ್ವರಿಲ್ಲದಂದು,
 ವರ್ತನೆ ನಿವಾರಣೆ ಇಲ್ಲದಂದು,
 ಉಮೆಯ ಕಲ್ಯಾಣವಿಲ್ಲದಂದು,
 ಇವರಾದೊಬ್ಬರ ನಾಮ ಸೀಮೆ ಇಲ್ಲದಂದು
 ನೀನುಲುಹಡಗಿದ್ದೆಯಲ್ಲ ಕಲಿದೇವಯಜ್ಞ, (ಘ.ಮಾ.ವ)

ಹೀಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಉದಯವು ಆಯಿತು. ಅಂದು ಆದಿ ಅನಾದಿ, ಶಾಸ್ಯ ನಿಃಶಾಸ್ಯ, ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು, ರೂಪ- ಜಡ- ಸೂಕ್ತ- ದೇವ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯತ್ವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ತಮಿಯಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು ಅದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಲೀಲೆ, ಜಿತಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾದ, ಅಲಗಾಡುವಿಕೆ ಅಂದರೆ ಬಿಂದು, ಒಂದು ರೂಪ- ಅಂದರೆ ಕಲೆ ಹೀಗೆ ನಾದ, ಬಿಂದು, ರೂಪಗಳ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಮೂಲ ಜಿತುವದೊಡನೆ ಕೊಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಅಪ್ಪು, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶ ಎಂಬ ಪಂಚಭೂತಗಳಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ಸಚರಾಚರ ನಿರ್ಮಾಣವೆಂದು ಅವು ಕಾರಣ, ಸೂಕ್ತ, ಸ್ಥಾಲ ಶರೀರಗಳಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶಾಸ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದುವವು. ಶಿವನೊಳು ಒಂದಾಗುವಿಕೆ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಸಿಗದ ಅನುಭಾವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೋರೆಯುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಲುವು ಮುಟ್ಟಿಯು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಆಗುವ ಅನುಭವ ಎಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವರು.

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೇವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಅನುಭಾವದ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರಿಸಿ ಸೋಸಿ ನೋಡಬಯಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರ್ಚದಿಂದ ಬದುಕು ಪವಿತ್ರವಾಗುವುದು. ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಠಾವಂತನಾಗಿ, ನಿಷ್ಪತ್ತಪಾತಿಯಾಗಿ, ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿ, ಲಿಂಗಸಂಗಿಯಾಗಿ, ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿ. ಭವ-ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಏರಿ, ಕಾಯಕರ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅರ್ಥತಾವಧಾನಗಳು, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧ, ಷಟಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಿವಶರಣನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶರಣ ನಿರತನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮಾಡಿದೇವರ ನಡೆ-ನುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇವರ ವಚನಗಳೂ ಕೂಡ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತಗೊಂಡಿವೆ. ನಾವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ನೀವು ಎಂತಾದಿರಿ ಹೇಳಿರಣ್ಣಾ. ಈ ಲಿಂಗವು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ವರ್ತನೆಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಲಿಂಗದ ಕಳೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಚನಕಾರರು ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪದೇಪದೇ ಹೇಳುತ್ತೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಯಾವನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆತ ಸದಾಚಾರಿಯಲ್ಲ. ಇಂತವನಿಗೆ ಭವವು ತಪ್ಪಲಾರದು. ಅವನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧದ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸ ಜಾರಿ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಭಯದ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ, ಶರಣ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕಳಿವಳಪಡುತ್ತಾ ನಷ್ಟಗೊಂಡು ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗದಂತೆ ಬದುಕ ಬೇಕಾದರೆ ಅಹಂಭಾವ ಅಳಿದು ಸಾಷ್ಟಿಕ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಾಸೋಹ ರೂಢನಾಗಿ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶಿವಕಾಯ ಕೈಗೊಂಡು ಅರಿವುಳ್ಳ ಶರಣನಾಗಿ ಬಧತೆಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ಅಂತರಿಂದಿಯಗಳ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಶಿವಯೋಗ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವದರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಗದ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ತನಾಗಿ ನಿಜದರಿವಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದೆ ಶಿವ ತತ್ವ ಎಂದು ಮಾಡಿದೇವರು ಶರಣತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಸಾಧಕತೆಯ ಸಾಧಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಂಶಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು ಜಿದಂಗಕ್ಕೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಿದ್ವಿಭೂತಿ, ಜಿದುರ್ದಾಸ್ತಿ, ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಜಿತ್ತಾಣಕ್ಕೆ ಪಾದೋದಕ ಶಿವಮಂತ್ರ ಸಮ್ಯಗ್ ಜಾನ್ಮಾನವು ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಭಕ್ತ ಧರಳಾಂಬರ ಧಾರಕನಾಗಿ, ಜಂಗಮವೇ ಶಿವಲಾಂಭನವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನದ್ವೇವ, ಅನ್ನಸ್ತೀ, ಅನ್ನವಸ್ತು, ಹಾಗೂ ಪರದ್ರವ್ಯ, ಪರನಿಂದ, ಅತಿ ಆಶೇ, ಅತಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಮಲತ್ತುಯದಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಭವಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವವ ಭಕ್ತನಾಗಲು ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಳಿದು ವೃಂದಾಗಿಯಾಗಿ, ಪರಿತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ, ಸಮಾಜಮುಕ್ತಿ ಸದ್ಭವದಿಂದ ತನು, ಮನ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಜಂಗಮನಾಗಿ ಇರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಡಿದೇವ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು.

“ಸರ್ವ-ಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು,
 ತೋಕಾಚಾರವ ಮುಟ್ಟಿದಿರಬೇಕು,
 ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ ದಿಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು,
 ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪೂರ್ಣಾಚರಣೆಯ ಸದ್ಗುರು ಮುಖದಿಂದಾಚರಿಸಬೇಕು,
 ನಾನು ಆರು? ನನ್ನ ಜೀವನೇನು?
 ನಾ ಬಂದ ಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಾವಾಪುದು,
 ನಾ ಹೋಗುವ ನಿಜಕ್ಕೆವಲ್ಲು ಪದವಾಪುದು,
 ನನ್ನ ಇರುವೇನು? ಎಂದು ಅರಿದಾಚರಿಸಬಲ್ಲಾತನೇ
 ನಿಜಲಿಂಗಾನುಭವಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಕ ನೋಡಾ ಕಲಿದೇವರ ದೇವಾ”. (ಮ.ಮಾ.ವ)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೇವ ನೈತಿಕತೆ-ವೃತ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ನಿಜದ ಪರಿ ಕುರಿತು, ಸದ್ಗುರುಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈತಿಕತೆ ಮುಖ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲಿಂಗ ಬೇಕು. ಅದು ನೈತಿಕತೆ ಚಿಹ್ನೆ. ಲೌಳಿಕ ಬಯಕೆಗಳು ಭವದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದ ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು-ನಾನು ಯಾರು? ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಏಕೆ? ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆ? ಮುಕ್ತಿ ಎಂದರೆನು? ಎಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನತಾನ ಕುರಿತು ನಿಜ ಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಿನಿಂದ ನಿಜ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಯಾಗಬೇಕು. ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಕೇವಲ ಮಂಡಾಟಿಕೆಗಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಪಥ ಸಾಧಿಸಲು. ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಾಶ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿನಾಗಿ ಭವತ್ತ ಕಳೆದು ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖದಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ, ದೃಷ್ಟಿನೆಟ್ಟು ನೈತಿಕತೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ

“ತನುವಿನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸುಷ್ಟಿರುಹಿ
 ಮನದ ಲಜ್ಜೆಯ ಮರದು
 ಭಾವದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಹೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತಾರಿ
 ಸದ್ಗುರು ನಿಜ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ತಿಳಿದು
 ಸತಿಸುತ್ತರಿಗೆ ಸದಾಚಾರ ಸನ್ನಾಗ್ರಾವ ತೋರಿ,
 ನಿರ್ವಂಚಕದಿಂದ ಅರಿದು ಆಚರಿಸಬಲ್ಲಾತನೇ
 ಅಜ್ಞ ಶರಣ ನೋಡಾ ಕಲಿದೇವರದೇವಾ” (ಮ.ಮಾ.ವ)

ಎಂದು ಮಾಡಿದೇವ ಭಕ್ತನ ಇರುವು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ದೇಹದ ಬೇಕು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು, ದೃಷ್ಟಿಕ ಸುಖ ಭೋಗಿಗಳನ್ನು ಸುಷ್ಟಿ ಭಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ರಮ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಲಹರಿಯಿಂದ ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಈ ಜೀವನದ ಸತ್ಯವರಿತು

ಹಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಸೈಹಿತರು ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕಿ. ಸೈಹಿತ್ಯಾಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದು ಸದುಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವವನೇ ಭಕ್ತ, ಶರಣ. ಹೀಗಾದರೆ ಸಮಾಜ ಸರ್ವತೋಮುಖಿವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸ್ವರ್ಗವಾಗುವುದೆಂಬುದು ಶರಣರ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಕ್ತನಾಗಲು-ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿ-ಕಾಯಕ ಮಾಡಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿ ಉಳಿಸಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ತನು-ಮನದಿಂದ ಕಾಯಕ ಮಾಡಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆದಾಯ ಬಳಸುವವರಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ತಿಳಿದು, ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದರೆ ಭೂಮಿಯೇ ಕೈಲಾಸವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲವೇ! ಇದೇ ಶರಣರ ಬಯಕೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಇಹ-ಪರಂಗಳ ಕುರಿತು ಬದುಕಿನ ಕ್ಷಣಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ವಾಸ್ತವದರಿವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಸಿ ಬದುಕುವ ದಂಬಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದೇವ ಹೀಗೆ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ವಿಭಾತಿಯನಿಟ್ಟು, ರುದ್ರಾಂಜಿಯಧರಿಸಿ,
ಹಂಜಾಕ್ರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವೆಂಬ
ಹಂಚ ಮಹಾಪಾತಕರು ನೀವು ಕೇಳಿಯೋ
ಒಸವಾ ಗತಿ ಎನ್ನತ ಹಿರಿದಾಗಿ ಭಸಿತವ ಮೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ಹನ್ನಿಗಳನೆಲ್ಲರೂ ಸದ್ಗುರುಗಳುರ್ಲರೇ?
ಅಶನ ಭವಿಷಾಕ ತಿಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಅನ್ಯ ದೈವದೆಂಜಲು,
ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಘ್ರಣನಕ್ಕೆ, ದಾಸಿ, ವೇತಿ, ಹೊಲತಿ, ಮಾದಗಿತಿ, ದೊಂಬಿತಿ
ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಹೇಳದೆ
ಆಸ್ತಿ ಮಾಡುವವರ ಭಕ್ತಿಯ ತೆರನೆಂತೆಂದೂಡೆ
ಸೂಕರನ ದೇಹವ ತೋಳೆದರೆ, ಅದು ಜೂಡೆ ಅಶುದ್ಧದೊಳಗೆ
ಹೊರಳಿದ ತೆರನಾಯಿತ್ತೆಂದನು ಕಲಿದೇವರದೇವ” (ಮ.ಮಾ.ವ)

ಎಂದು ಧಾಂಬಿಕ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮಾಡಿದೇವ ಕುನ್ನಿಗಳು, ಕನಿಷ್ಠರು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುವರು. ಕಾಯಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಕಾಯುವ ಮಾರಿ, ಕಾಲು ಮುಗಿದು, ನಾಟಕದ ವೇಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗುಳ್ಳಿನರಿಗಳಂತೆ ಬದುಕುವ ನೀಚರ ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ಆತಂಕ ಹಾಗೂ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿರುವನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ “ಸೂಳಿ, ಸುರೆ, ಬೆಷ್ಟು, ನಾಯಿ, ಅನ್ಯದೈವ, ಭವಿ, ತಾಳೆಹಣ್ಣು

ಈಸೊಂದುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನಲ್ಲ” ಶಿವದೇಹಿ, ವೃತಗೇಡಿ, ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ, ಅನಾಚಾರಿಯಾದವನು ರಾಕ್ಷಸನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಆತ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ-ಅಂತರಂಗ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ-ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ-ಭವ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಸಾಧ್ಯ, ಸಾತ್ವಿಕನಿಗೆ ಅನ್ಯದ್ಯೇವದ ಹಂಗು ಇರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಕಳ್ಳು, ಗುರುನಿಂದಕ, ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗಾಣಿಸುವವ ದ್ರೋಹಿ, ಕಾಲ, ಕರ್ಮಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲದವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕ ಪ್ರಾಯನಾಗುವನು. ಇದರಿಂದ ಕ್ಷೂರತ್ವ-ಭಯೋತ್ಪಾದಕತೆ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಹೀಗಾಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಶರಣರು ಹೇಳಿದ ಅಷ್ಟವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅರ್ಥಿತಾವಧಾನಗಳು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಷಟಸ್ವಲ ವಿಭೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಮುಮತಿ, ಕರುಣೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧ ನಿಜ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಚರಿಸುವವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿ, ಸದ್ಗುರುನಾಗಿ, ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರವಂತನಾಗಿ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರು ನಿರತನಾದವನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಿಡುವನು. ಆಗ ಶಿವಯೋಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಸಮಾಜ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ವರ್ಗಮಯತ್ವ ಹೊಂದುವುದು.

ಪಂಚಾಚಾರವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು. ಲಿಂಗಾಂಗವು ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಶರಣತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿಮಾಣತ್ವದೆಡೆಗೆ ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

“ಅಷ್ಟವರಣ ಪರಂಚಾಚಾರವುಳ್ಳ ಸದ್ಗುರು ಉದರದಿ ಜನಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಭವಿಷಂಗವ ಮಾಡಿದ ದೇಹ ಪಾಪಿ. ಆ ಭವಿಯ ಸಂಗಸಿಂತಲು ಸುರಪಾನಿಯ ಸಂಗ ಪಾಪ. ಅದಸಿಂತಲು ಮಾಂಸಹಾರಿಯ ಸಂಗ ಪಾಪ. ಅದಕಿಂತಲು ಭಂಗಿಭಕ್ತಕರ ಸಂಗ ಪಾಪ. ಅದಕಿಂತಲು ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಅನ್ಯದ್ಯೇವ ಭಜಿಸುವ ಸಂಗ ಪಾಪ ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಏರಾಧಿವೀರ ಕಲಿದೇವರದೇವ.”
(ಮ.ಮಾ.ವ)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆ, ಏಕದೇವಾರಾಧನೆ, ಏಕದೇವ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಭವದ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸರ್ವ ಪಾಪಕಿಂತಲೂ ಅನ್ಯದ್ಯೇವಗಳ ಭಜಿಸುವಿಕೆ ಅಪಶುದ್ಧ ಅತೀ ಪಾಪ ಎಂದು ದೃವತ್ವದಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವ ತುಂಬಿ ಏಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯತ್ವ ಹೊಂದುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉಜ್ಜ್ವಲ - ನೀಂಜ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಶುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಕದಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಗ್ರೇವುದನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮಾಚಿದೇವರ ಭಾವೋಕ್ತೀಯ ತುಡಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಅದೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮಾನವನು ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಶಾಂತಿ, ಸುಸ್ಥಿತಿ ಸಾಫಿತವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಅವಶ್ಯಕ. ವರ್ತನೆ-ಇರುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಜೊತೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗ ಕುರಿತು ಸದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ

ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿಹೋದ ಇಂತಹ ಶರಣರ ಮಾತು, ಅವರು ಹೋರಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು. ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಭಾವದ ಸುಖ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಜ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕೇವಲ ಕವ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲ್ಯಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಲ್ಲ.

“ತದ್ದು, ಖರಿ, ತಲೆಬೋನೆ, ಘೃತಕಟ್ಟಿ, ಸೀತ, ವಾತ, ಬಹುಜ್ಞರ, ಹೊಟ್ಟೆಬೋನೆ, ಕಟ್ಟಿ ಘೃಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಇಂತೀ ಮನಸ್ಸುರರವತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ತಿವನೇ ಹರಿಬಟ್ಟಿ ನೋಡುವ, ಇವೆಲ್ಲವು ತಿವನ ಕರುಣವಾದಲ್ಲದೆ ಹೋಗವು. ಟೋಕದ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮನುಜರೆಲ್ಲರು ಶುದ್ಧಜಿತ್ತ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಮಾತ ಕೇಳದೆ, ಅದ್ದನ ಜೋಳ ಅರೆಮಾನ ಎಣ್ಣೆಯ ಕೊಂಡು, ನೋಟಕಾತಿಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ತಾತುಭೈತದ ಕೋಟಲೆಗೋಳಗಾಗಿ ಕ್ರೀಕೋಂಡು ಬಂದು, ಅವಕ್ಕೆ ಉಂಟವನಿಕ್ಕಿ ಏಕ್ಕ ಕೂಳ ತಪ್ಪು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೋರುವ ಲಿಂಗದ್ರೋಹಿಯ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು ಕಲಿದೇವರ ದೇವಯ್ಯಾ.” (ಮ.ಮಾ.ವ)

ಹೀಗೆ ಮಾಚಿದೇವ ದೇವರೇ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. 360 ರೋಗಗಳನ್ನು 365 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವನು. ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸು, ವಿಚಾರ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ದೇಹ-ಸಮಾಜಗಳರಡು ರೋಗ ಮುಕ್ತವಾಗುವವು. ಅವರವರ ಗುಣಗಳಂತೆ ದೇವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಸಾಫಾನ ಕೊಡಬೇಕು? ಎಂಥಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳಿಸಬೇಕು? ಎಂಬುದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸರ್ವತಾ ಗೊತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನೈಸ್‌ಸಿರ್‌ಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಇಂಥಾ ರೋಗಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿ ಶಿವ-ಶಿವ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುವನು. ಮನಸು ನಿಮ್ಮಲವಿದ್ದರೆ, ಬುದ್ಧಿ ಶುದ್ಧವಿದ್ದರೆ, ನಡೆ- ನುಡಿ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ, ವಿನೂತಭಾವ, ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಗುಣ ಕಾಣುವುದು. ಸರ್ವರೋಗ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ಮನಸು-ವ್ಯಕ್ತಿ-ಸಮಾಜ ಈ ಮೂರು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ವೋದಯ ಯುಗ-ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರ ವಚನಗಳ ಸದಾಶಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಚಿದೇವ ಹೇಳುವುದು, ಮೌಲ್ಯದ ಬದುಕು ಬೇಕು ಪ್ರಸಾದ ಶುದ್ಧ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ...

‘ಗಂಡನೆಂಜಲಿಗೆ ಹೇಸುವಳು, ಏಂಡನೆಂಜಲ ತಿಂಬ ತೆರನಂತೆ’

ಹಾಗೆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದು

ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಸೂತಕ ಮಾಡುವ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ.....

ಜಂಡಿ ನಾಯಿಗಳ ಕಂಡು ಎನ್ನ ಮನ ಹೇಸಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವರ ದೇವಾ” (ಮ.ಮಾ.ವ)

ಎಂದು ಇಂತ ಮೋಸ-ವಂಚಕರನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೇವ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಶರಣ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುವನು. ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಲೋಕದಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಾರದು. ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟಿಗುಣಗಳಿರಬಹುದು. ಅಹಂಕಾರ, ಮೋಹ, ಕಾಮ, ಕ್ಷೋಧಗಳು ಮಿತಿಮೀರಬಹುದು. ಇವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆಚಾರ ಬಿಡಬಾರದು. ಸುಖ-ದು:ಖಗಳನ್ನು ಮೇರಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಸದಾ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಭಕ್ತನಾಗಿ, ಜಂಗಮನಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನ ಮನಸ್ಸನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಸದಾ ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣಿ, ಮಣಿನ ಮೇಲಿನ ಕ್ಷಣಿಕ ಆಸೆ ಬಿಡಬೇಕು. ನಿರಾಭಾರಿಯಾಗಿ, ಲೋಕದ ಕರ್ತನಂತೆ ಶಾಂತನಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಂತನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಆಗ ಜಂಗಮ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮುಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವನು. “ಘೃಣಿಯ ಜಿತ್ತದ ಪಂಚ ಕರ್ಮಾಂದಿರಿಯಂಗಳೇಯ ಲಿಂಗ್ರ್ಯಾಕ್ಷವಾದವು ಬಸವಣ್ಣ ನಿಷ್ಪಿಂದ” ಎಂದು ಸರ್ವವೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದವು ಬಸವಣ್ಣ ನಿಷ್ಪಿಂದ ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ವಿನೂತ ಭಾವ ಮಾಡಿದೇವನದು. ಶುದ್ಧ-ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಿಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಗಳಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾಡಿದೇವನ ತುಡಿತಗಳು ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸರಳ ಹಾಗೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಇವರ ವಚನಗಳು ಸರ್ವಕಾಲಕ್ರಾಂತಿಕಾಗಿ ಸರ್ವಮನಸ್ಸರಿಗೂ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾತೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಾತು ಮಾಡಿದೇವನ ವಚನಗಳಿಂದ ರುಜುವಾತಾಗುವುದು.

ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಿ ಆದರ್ಶಮಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಇಡೀ ಶರಣ ಸಂಕುಲವೆ ಪಣತೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಇವರು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಅಂದೋಲನ ಇವತ್ತಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ. ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಶರಣ ಜೀವನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶರಣರಾಗಿ ಶಿವಮಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ವದ್ಧರಾಗಲೆಂದೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜ್ಞಲ ಬೆಳಕನ್ನು ಚಲ್ತುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಣಿಗೆ ಸಮಾಜ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೆ ಇಂದು ಈ ಶರಣರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಚನಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಮಗ್ಗಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅಗೆದಷ್ಟು ಆಳವೆಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶರಣರ ವಚನೋಕ್ತಿಗಳ ಅರಿವಿನ ಅಂಥಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿಜ ಜ್ಞಾನ ಎರೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದ ಹಾಗೆ, ಅದು ನಿರಂತರ ಹಾಗೂ ನವನೀತನವಾಗಿರುವುದು. ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಸಮಾಜಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪೂರ್ವಕದ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಾಣಿನ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಷ್ಟೆ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಶರಣ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಡಿದೇವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅವರ ವಚನಗಳ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂದದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಅಳವಡಿಕೆಯಾಗಿ ಮನಸಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಕಾಡು ಮೇಡು, ಹುಲ್ಲು, ಹುಲಿ, ಕುರಿ, ನಾಯಿ, ಸಪ್ರ, ದವಸ-ಧಾನ್ಯ ಹೀಗೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೋಲಿಕೆ-ರೂಪಕಗಳ ಮೂಲಕ ಹೋಪ, ವಿಡಂಬನೆ, ನೀತಿ, ತಿದ್ಯುವಿಕೆ, ಗುರು ಉಪದೇಶ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಸ್ವೇಹಣೂಳಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯ, ಶರಣರ ನಡೆ, ಲೋಕೋಕ್ತಿ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಕರ್ಮಾರ್ಥ, ಪರಿಹಾಸ್ಯ, ತಳಮಳ. ಪ್ರಶ್ನೆ-ಲುತ್ತರಗಳು-ತತ್ವ-ನಿಜಜಾಣ ಹೀಗೆ ವಚನಗಳ ಒಳಪಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಸಂಪರ್ಧಿತ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ತುಂಬು ಹಸುರಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಭೂದೇವಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪೈರಿನಂತೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಡಿದೇವರ ವಚನಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥಸುವಿಕೆ, ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪಾಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಮಾತುಗಳು ಈ ವಚನಗಳಾಗಿವೆ.

ಫಲಿತಗಳು

- ಮಾನವನು ಅರ್ಥಾತ್ತೆಯಿಂದ ಮೂರ್ತಿಯಿಡಿಗೆ ಸಾಗುವ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿದುಬರುವುದು.
- ಮನುಷ್ಯನು ಭವ ಕಳೆದು ದೇವನಾಗುವ ಪರಿ ಇಲ್ಲಿದೆ.
- ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಯದೊಂದಿಗೆ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಧೈರ್ಯ ಹಾಗೂ ಜನನ, ಜೀವನ, ದೀಕ್ಷೆ, ಭಕ್ತಿ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಇಹ-ಪರದ ಬದುಕಿನ ಕ್ಷಣಿಕತೆ ತಿಳಿದು ನಿಜ ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂದುವರ, ಶಾನ್ಯತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸುವತ್ತ ಕರೆದೊಯುತ್ತದೆ.
- ಆತ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ, ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.
- ಕಾಲ-ಕರ್ಮದ ಪರಿಜ್ಞಾನ ತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯ ಭಕ್ತಿ ತತ್ವದಿಂದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿ ದೃವತ್ವಕ್ಕೆ ಪರುತ್ತಾ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.
- ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಅಪರಾಧಾನಗಳು, ಷಟಸ್ಥಳ ವಿಭೇದ ತಿಳಿದು ಶ್ರದ್ಧ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ರೈತಿ, ಮಮತೆ, ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

- ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖ್ಯ ಆಂಶವೆಂದರೆ ಪಂಚಾಚಾರದಿಂದ ಹೇಗೆ ಭಕ್ತಿ-ಕಾರ್ಯಕದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬದುಕಬೇಕು-ಶರಣತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಮಾಣತ್ವದೆಂದೆಗೆ ಸಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಶರಣರು ಕಂಡ ಸಮಾಜವು ಅಪರಾದ ಮುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸೂತ್ರಗಳಿವೆ.
- ಮಾಡುವ ಪಾಪದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ತಿಕ್ಕೆ, ಅನುಸರಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆವರ ಜೀವನ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಚನಗಳ ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ವಚನಗಳು ಕರ್ಕಣ, ಶುಷ್ಕ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ರೋಗನಿರೋಧಕವಾಗಬಲ್ಲವು. ಇಂದು ತಾತ್ಕಾರ್ಥಿಕ ಮನಸ್ಸುಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಶರಣರ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ - ವಿಚಿತ್ರ ಫಳನೆಗಳಿಂದ ದಿನಗಳು ಮುಣ್ಣಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಅಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ನಿಜದರಿವಿನ ಕೊರತೆ, ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕತೆಯಿಂದ ಸಾಗಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯಲು ಸರಿಯಾದ ಗುರಿ ಇಲ್ಲಿದೆರುವುದು. ಇಂತಹ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಇಲ್ಲಾಗಳಿಂದ ಸಮಾಜ ಅಧೋಮುಖಿಯಾಗಿ ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಅವನತಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಓಡುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ, ತಿದ್ದುವ, ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ದಿಕ್ಷಾಂಚಿಯಾಗಿ ವಚನಗಳಿವೆ. ಇವು ಆಧುನಿಕರಿಗೆ ದೇವ ಮಂತ್ರಗಳಾಗಿವೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಕೇಲಿ ಕೈಯಾಗಿವೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಭಂಡಾರದ ಭವ್ಯ ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಳೆಯಲೆಂಬುವುದೆ ಈ ಶರಣ ಮಾಡಿವಾಳ ಮಾಡಿದೇವನ ವಚನಗಳ ಹೊಸ ಓದಿನ ವಿಶೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಇವು ಪ್ರಸ್ತುತವಾದರೆ ಶರಣರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುರಿತು ನಡೆದ ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧಕವಾಗುವುದಲ್ಲವೆ. ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ಅದೆ ಶರಣತ್ವವಾಗುವುದು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದಯದೊಂದಿಗೆ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಹಾಗೂ ಜನನ, ಜೀವನ, ದೀಕ್ಷೆ, ಭಕ್ತಿ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಇಹ-ಪರದ ಬದುಕಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿದು ನಿಜಜಾಳನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂದುವರ, ಶೂನ್ಯತ್ವದರಿವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗುಂಡಣ್ಣ ಕಲಬುಗಿರ್. (ಸಂ.). (2007). ಘ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಪುಟ-3. ವಚನ ಪಿಠಾಮಹ ಡಾ. ಘ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆ, ವಿಜಾಪುರ.

- ಹಳಕಟ್ಟಿ ಘ.ಗು. (ಸಂ.). (1999). ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಸಾರ. ಭಾಗ-3, ವೀರಶೈವ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನಮತ, ಡಂಬಳ, ಗದಗ.
- ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಸ್ಥಾಮಿ. ಎಚ್. (1997). ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವಧರ್ಮ. ಡಿ.ವಿ.ಕೆ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
- ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಎಸ್. (ಸಂ.). (1993). ವಚನ ಪರಿಭಾಷಾಕೋಶ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆ, ಕನಾರ್ಕಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

